

Kristina Bingström:
Varför är det skillnad
på fans och fans?

"Du skulle ju heja på Eric Saade hur dålig låten än är!"

"Jag håller på Lakers i vått och torrt oavsett hur dåligt de än spelar."

Läs de där meningarna igen och jämför. Läs igen.

Varför är den första meningen ett exempel på dum idoldyrkan fri att håna och förlöjliga och den andra supporterkultur, värd att om inte hylla så åtminstone respektera?

Är det någon skillnad egentligen, överhuvudtaget, på att älska en artist eller älska ett lag? Och svarar du ja på den frågan, vari ligger skillnaden?

Jag ser publiken köa i timmar för att komma närmast scenkanten och jag ser publiken ta plats långt innan matchstart. Jag ser gemenskap, salighet och känslan att vara en del av något större i båda fall. Jag ser publiken bli den extra spelaren som avgör matchen och bli den extra bandmedlemmen som förvandlar en dussinspelning till magi.

"Är det någon skillnad egentligen, överhuvudtaget, på att älska en artist eller älska ett lag? Och svarar du ja på den frågan, vari ligger skillnaden?"

Vari ligger skillnaden?

Ja, jag inser förstås att jag sticker ut hakan här, ger mig ut på djupa vatten och öppnar upp för hånfulla kommentarer av typen vem är hon att komma här och komma. Kvinnor förstår sig inte på sport, kommer aldrig att göra.

Tack för den.

Vi går in i slutspelstider nu. Finalstriden väntar. Lakers spelar sin första kvartsfinal i hockeys SM-slutspel i kväll och i morgon avgörs årets melodifestival.

Ja, jag gjorde det oerhörda och satte ihop ishockey och schlager i samma mening. Därför att i båda fall är engagerade fans en stor, stor del av grejen. Utan fans, ingen publik, ingen stämning, inga sponsorer, ingenting.

Både hockeyspelaren och artisten är beroende av support för att överleva, leva sin dröm. Säljs inga biljetter, köps ingen musik (i någon form) faller allt platt.

Spela för tomma läktare är ungefär lika upphetsande som att... spela för tomma läktare.

Visst, argumentera gärna att matchresultatet räknas ändå och ingår ett större sammanhang i serien. Och det där att man inte kan tävla i musik.

Men in inställd spelning är också en spelning, som han sa, den gode Lundell. Och visst går det att tävla i musik. Det görs varje dag, året runt. Arenorna är desamma. Och serieta-bellen heter topplistan och spotify.

Fans som fans, vari ligger skillnaden?

KRISTINA
BINGSTRÖM
0470-77 06 20

debatt/ Vi tror inte medias skildring av småstäderna och landsbygden ger en rättvis bild av människorna som väljer att stanna kvar i de mindre orterna, skriver artikelförfattarna.

Vi som bor i småstäder är inte alls dumma

Populärkulturen skildrar storstadsbon som modern och välutbildad, medan småstadsbon är misslyckad och arbetslös. Urbaniseringen är ett faktum och ungdomar och unga vuxna flyr till storstäderna likt utvandringen till Amerika, för på andra sidan är gräset grönare.

Är det arbetslösheten bland unga vuxna som ligger till grund för detta, eller finns det fler bakomliggande orsaker?

Två studenter på Linnéuniversitetet har ifrågasatt om urbaniseringen är hållbar eller inte, och vad som kommer hända med de mindre orterna om alla flyttar till städerna. I ett projekt har studenterna valt att kalla sig för Unga ligister och tapetsera Växjö med slagkraftiga affischer, där budskapet handlar om att skapa en debatt kring urbaniseringen.

Det hela började med ett projekt som studenterna fick från Mörbylånga kommun, där de har problem med att unga vuxna flyttar ifrån kommunen.

I Mörbylånga väljer 30 procent av de i åldrarna 20-25 att flytta, och 20 procent i åldrarna 25-30. Det här är inte något som är unikt för Mörbylånga kommun, utan problemet återfinns i många småstäder och på landsbygden.

I debatten finns både forskare som tror på utvecklingen, och de som inte gör det. År 2006 passerade vi gränsen då det bodde fler människor i världens städer, än på landsbygden och det finns beräkningar på att under den kommande generationen kommer stadsbefolkningen öka med 100 procent, alltså cirka tre miljarder människor. Om det är en hållbar utveckling kan ifrågasättas, och vad kommer hända med de mindre orterna om

Många unga väljer att flytta till storstäder, skriver artikelförfattarna.

FOTO: ARKIV

många av de unga vuxna som bor där flyttar därifrån.

Studenterna själva vill i den här aktionen egentligen inte ge ett svar på vad det är som ligger till grund för utflyttningen, men brist på arbete skulle kunna vara en faktor. De vill egentligen bara belysa problemet, för ett problem är det, i alla fall för de små orterna.

Vi tror inte heller medias skildring av småstäderna och landsbygden ger en rättvis bild av människorna som väljer att stanna kvar i de mindre orterna.

Moderaternas partiledare Anna Kindberg Batra försökte en gång påstå att stockholmarna var smartare än lantianarna, och för att på något sätt göra populärkulturens skildring till åtlöje framgår det genom ena affischens budskap att:

Vi är inte alls dumma! Där felstav-

ningen gör narr av skildringen.

Men det gäller att de småstäderna uppmärksammar vad som händer, och att urbaniseringen inte är en kortvarig trend, vill de behålla ungdomarna och de unga vuxna får de jobba för det. Arbete skulle kunna vara en morot. Enligt Boverkets senaste statistik så sker oftast flytt i samband med studier eller arbetet.

Där stora städer i Småland som Jönköping, Växjö och Kalmar lever på sina universitet, men hur bra är egentligen städerna på att behålla kompetensen efter avslutade studier, och vad kan göras för att förändra dagsläget, det är debatten studenterna vill öppna upp för.

Två av affischerna är uppsatta vid entrén till kommunhuset i Växjö.

VIKTOR
OHLSSON
LUKAS ÄLVERDAL

Höghastighetsbanan måste inte dela länet

DEBATT

För mig är det självklart att en västlig dragning av höghastighetsjärnvägen inte delar vårt län/region utan i stället stärker detsamma, skriver Magnus Gunnarsson.

Sedan Alliansen i somras presenterade planerna på en ny höghastighetsjärnväg har diskussionerna och spekulationerna om den exakta dragningen tagit enorma proportioner. Orter, kommuner och personer har målats ut som antingen allierade eller dödsfiender.

Så sent som i onsdags kunde man läsa i media att Sydsvenska handelskammaren menar att höghastighetståget bygger barriärer inte

bara i naturen utan också mellan städer och länsdelar.

Jag hävdar att detta resonemang är fel. Det som bygger barriärer är oförmågan eller möjligen oviljan att se regional utveckling i Kronobergs län som en mycket viktig hörnpelare. Ska vi som region kunna hävda oss och växa i framtiden måste vi ha konkurrensfördelar som andra inte har. Genom att stambanan och den nya höghastighetsjärnvägen går brett åtskilda så får hela länet tillgång till järnväg och hela regionen ges därmed stora möjligheter att växa.

Skulle höghastighetsjärnvägen gå via Växjö så kommer det förvisso att leda till viss regional utveckling men potentialen ligger i att flera orter ges möjlighet att expandera och därmed

ger effekt till varandra. Risken för att vår region marginaliseras ytterligare om järnvägen dras förbi Växjö är överhängande.

Låt oss göra ett tankeexperiment, tänk att vi inte skulle bygga en ny höghastighetsbana utan en ny motorväg genom södra Sverige. Inte skulle vi då dragit den jämte E 4:an. Av både regionala och nationella anledningar skulle en ny motorväg naturligtvis dras genom länets östra delar. Då skulle vi få en större utväxling av investerade pengar. För mig är det självklart att en västlig dragning av höghastighetsjärnvägen inte delar vårt län/region utan i stället stärker detsamma.

MAGNUS GUNNARSSON
Kommunstyrelsens ordförande
Ljungby Kommun

Men det gäller att de småstäderna uppmärksammar vad som händer och att urbaniseringen inte är en kortvarig trend, vill de behålla ungdomarna och de unga vuxna får de jobba för det.

VIKTOR
OHLSSON
LUKAS ÄLVERDAL

Orter, kommuner och personer har målats ut som antingen allierade eller dödsfiender.

MAGNUS
GUNNARSSON